

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 61Ek/195/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122215615
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Terézia Latináková
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6122215615.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného H. H., X.. XX.XX.XXXX, X. XXX/X, XXX XX L.-F. Y., zast. zákonným zástupcom (matkou): A.. Y. J., X.. XX.XX.XXXX, X. XXX/X, XXX XX L.-F. Y., pr. zast. JUDr. Milan Marušin, advokát, Karloveská 6C, 841 04 Bratislava-Karlova Ves proti povinnému: A.. G. H., X.. XX.XX.XXXX, X.S. XXX/X, XXX XX L.-F. Y., o vymoženie výživného s príslušenstvom, vedenej u súdneho exekútora: JUDr. Eva Falisová, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd exekúciu podľa § 61k ods.1 písm. a) Exekučného poriadku z a s t a v u j e.

II. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi JUDr. Eva Falisová, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava trovy exekúcie vo výške 36 EUR do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa prostredníctvom právneho zástupcu návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 26.01.2022 domáhal od povinného vymoženiu zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie vo výške 400 eur a bežného výživného vo výške 400 eur s prísl. na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018, ktorý sa stal vykonateľným dňa 16.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018, ktorý sa stal právoplatným dňa 15.02.2019.

2. Súd na základe vyššie uvedeného návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 25.02.2022 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi: JUDr. Eva Falisová, so sídlom exekútorského úradu Lermontovova 14, 811 05 Bratislava, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. XXXEX XXX/XX. Súdny exekútor povinnému následne zaslal Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 01.03.2022, ktoré mu bolo doručené dňa 08.03.2022.

3. Povinný podal návrh na zastavenie exekúcie, ktorý bol súdnemu exekútorovi doručený elektronicky prostredníctvom emailovej komunikácie dňa 15.03.2022. Toto podanie povinný následne v súlade s § 125 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) doplnil aj v listinnej podobe. Súdny exekútor doručil súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie dňa 23.03.2022 spolu s vyjadrením oprávneného. Súd konštatuje, že povinný podal návrh na zastavenie exekúcie v zákonnej 15-dňovej lehote.

4. V návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 15.03.2022 povinný uviedol, že dňa 21.02.2018 bolo vydané rozhodnutie Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018, ktorým súd rozhodol,

že otec je povinný prispievať na výživu maloletého oprávneného vo výške 400 eur mesačne, ktoré výživné je povinný platiť k rukám matky maloletého, vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počínajúc dňom 01.09.2017. Voči tomuto rozhodnutiu podal povinný v zákonnej lehote odvolanie, pričom Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie. Toto rozhodnutie upravovalo práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Medzičasom však bolo rozhodnuté o rozvode manželstva. Okresný súd Bratislava IV v konaní sp. zn. 13P/327/2014 dňa 03.03.2020 rozviedol manželstvo povinného a nanovo rozhodol o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode. Toto rozhodnutie nadobudlo v časti výroku o rozvode právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 10.06.2020. Od toho času povinný platí výživné určené vo výške rozhodnutím, ktoré upravilo práva a povinnosti rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode. Povinný ďalej uviedol, že súdna prax ustálila, že skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov, pričom v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR z 30.11.1967, sp. zn. 5 Cz 146/67, R 31/1968. Rozhodovacia prax súdov teda dlhodobo pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spolužitia rodičmi maloletého (R 31/1968 a R 8/1982). Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákona spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu boli či neboli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 14.01.2010, sp. zn. 3 Cdo 306/2009). Právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva stratila účinnosť skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva. Povinný má za to, že splnil všetky povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo súdnych rozhodnutí a nie je žiaden dôvod na to, aby bolo vedené exekučné konanie. Z uvedeného dôvodu žiada, aby súd rozhodol o zastavení exekučného konania.

5. K návrhu povinného na zastavenie exekúcie sa oprávnený vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu. Vo vyjadrení zo dňa 21.03.2022 oprávnený uviedol, že doručený návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 15.03.2022 nemôže obstáť, a to z nasledovných dôvodov. Povinný bol zaviazaný prispievať na výživu oprávneného na základe exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018 vo výške 400 EUR mesačne k rukám matky vždy do 15-teho dňa v mesiaci, počínajúc dňom 01.09.2017. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie argumentuje následným vydaním rozsudku Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020, ktorým súd manželstvo povinného s matkou oprávneného rozviedol a rozhodol aj o výkone rodičovských práv a povinností k maloletým deťom. Podľa tohto rozhodnutia mal povinný uhrádzať na výživu oprávneného sumu 200 EUR mesačne. Sám povinný však uvádza aj skutočnosť, že rozsudok 13P/327/2014 nadobudol právoplatnosť iba vo výroku o rozvode manželstva. V ostatných výrokoch bol zrušený uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/374/2020 zo dňa 30.11.2021, teda aj v časti výroku, ktorá hovorí o výške výživného pre oprávneného v sume 200 EUR mesačne, podľa ktorého povinný podľa jeho tvrdení platil výživné v mesiaci december 2021 a január 2022. Sám Krajský súd v Bratislave však explicitne v bode 43. odôvodnenia uznesenia KS BA uvádza, že „účastníkom napokon dáva do pozornosti, že vydaním tohto rozhodnutia vzniká stav, kedy je (až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva) naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine), upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp. zn. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018“. Oprávnený podotýka, že uznesenie KS BA oprávnený zaslal súdu ako prílohu k Návrhu na vykonanie exekúcie dňa 26.01.2022. Tento stav konštatoval aj Okresný súd Bratislava IV v najnovšom rozhodnutí, a to v uznesení Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 07.02.2022, kde sa súd v bode 9. odôvodnenia odvoláva na textáciu bodu 43. odôvodnenia uznesenia KS BA a taktiež následne priamo uvádza, že aktuálne je vyživovacia povinnosť otca na oprávneného určená sumou 400,- eur mesačne. Ako je z vyššie uvedeného zrejme, prvostupňový a aj odvolací súd vo svojich rozhodnutiach jednoznačne potvrdili, že povinný bol aj v mesiaci december 2021 a január 2022 zaviazaný uhrádzať na výživu oprávneného sumu 400 EUR mesačne. Vzhľadom na to, že v mesiaci december 2021 a január 2022 povinný uhrádzal na výživné

oprávneného iba sumu 200 EUR mesačne, je povinný v omeškaní s platením výživného celkovo v sume 400 EUR. Oprávnený dáva v tejto súvislosti do pozornosti skutočnosť, že sám povinný vo februári 2022 (15.02.2022) a aj v marci 2022 (15.03.2022) vždy uhradil na výživné oprávneného sumu 400 EUR, teda sumu, na ktorú bol zaviazaný rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25P/80/2015, ktorý v návrhu na zastavenie exekúcie spochybňuje. Oznámenia o úhrade tejto sumy spolu s potvrdením o úhrade tejto sumy boli súdnemu exekútorovi zaslané a pre prehľadnosť tieto potvrdenia o úhrade oprávnený pripája aj k tomuto vyjadreniu. Je teda zrejmé, že po vydaní uznesenia Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 07.02.2022 si povinný uvedomil, že musí prispievať na výživu oprávneného sumou 400 EUR mesačne, a preto je pre oprávneného nepochopiteľné prečo zameškané výživné v sume 400 EUR odmieta uhradiť a namiesto toho podal návrh na zastavenie tohto exekučného konania. Na základe vyššie uvedeného oprávnený navrhuje, aby súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v súvislosti s podaním tohto vyjadrenia vo výške 17,93 EUR.

6. Súdny exekútor sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

7. Podľa § 48 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku, exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá.

8. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku. b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

9. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh ma odkladný účinok.

10. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

11. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

12. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

13. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

14. Podľa § 201 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní nemožno a) odpustiť zmeškanie lehôt, b) podať žalobu na obnovu exekučného konania po jeho skončení.

15. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným

poriadkom. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

16. Exekučný súd v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť, pričom dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal.

17. Súd poukazuje na ust. § 76 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“), podľa ktorého sa výživné platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu, čo vyplýva i zo samotného účelu výživného, ktorým je hradenie priebežne sa vyskytujúcich potrieb oprávneného. Splatnosť výživného mesiac vopred je zákonom ustanovená kogentne, čím je zabezpečené, že v čase vzniku výdavkov má oprávnený k dispozícii prostriedky na ich úhradu, čo poskytuje oprávnenému určitú formu ochrany do budúcnosti. Pokiaľ ide o rozhodovanie o zameškanom výživnom, je súd povinný pri jeho vyčíslení vziať do úvahy tie plnenia, o ktorých má za preukázané, že ich povinný rodič poskytol oprávnenému v posudzovanom období. Inými slovami povedané, pokiaľ sa v exekučnom konaní vymáha zameškané výživné za určité obdobie, je potrebné prihliadnuť k platbám za celé rozhodné obdobie.

18. Je nesporné, že exekučné konanie sa začalo dňa 26.01.2022, kedy maloletý oprávnený zastúpený zákonnou zástupkyňou (matkou) a právnym zástupcom podal návrh na vykonanie exekúcie na podklade exekučného titulu - rozsudok Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018, ktorý sa stal vykonateľným dňa 16.03.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018, ktorý sa stal právoplatným dňa 15.02.2019. Povinný bol exekučným titulom zaviazaný k povinnosti platiť oprávnenému na jeho výživu výživné vo výške 400 eur mesačne od 01.09.2017 vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého. Zročné výživné za obdobie od 01.09.2017 do 28.02.2018 v celkovej sume 1 360 eur mal povinný zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky maloletého. Povinný podal proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018 odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Bratislave rozsudkom, sp. zn. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018 tak, že rozhodnutie prvostupňového súdu potvrdil.

19. Súd má ďalej za preukázané, že Okresný súd Bratislava IV rozsudkom sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020 rozhodol, že manželstvo rodičov maloletého oprávneného sa rozvádza, pričom povinného zaviazal prispievať na výživu oprávneného sumou 200 eur mesačne, počínajúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Proti tomuto rozhodnutiu podala matka oprávneného odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté Uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/374/2020 zo dňa 30.11.2021. V tomto uznesení súd rozhodol, že rozsudok súdu prvej inštancie sa vo výrokoch o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva a v závislých výrokoch o trovách štátu a trovách konania zrušuje a vec sa v rozsahu zrušenia vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z uvedeného teda vyplýva, že predmetným uznesením došlo iba k zrušeniu výrokov upravujúcich pomery rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva a závislých výrokov o trovách štátu a trovách konania. Pokiaľ však ide o výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020, ktorým súd rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí a výrok, ktorým súd povinnému určil vyživovaciu povinnosť na maloletého oprávneného vo výške 200 eur mesačne, k ich zrušeniu na základe odvolania nedošlo a v tejto časti zostalo rozhodnutie súdu nezmenené. Táto skutočnosť je zrejmá aj z bodu 43. odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/374/2020 zo dňa 30.11.2021: „účastníkom napokon dáva do pozornosti, že vydaním tohto rozhodnutia vzniká stav, kedy je (až do nového rozhodnutia prvoinštančného súdu o úprave pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvoze manželstva) naďalej účinná právoplatná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva (podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine), upravená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015-427 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 11CoP/292/2018-570 zo dňa

11.12.2018“. Z uvedeného vyplýva, že až do novej úpravy pomerov rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva zostáva účinná úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva, ktorá bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV č. k. 25P/80/2015 zo dňa 21.02.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava č. k. 11CoP/292/2018 zo dňa 11.12.2018. Je nutné podotknúť, že súd sa v tomto bode nijakým spôsobom nevyjadruje k výroku o výživnom ako tvrdí oprávnený, nakoľko k zrušeniu výroku, ktorým bola stanovená vyživovacia povinnosť nedošlo. Súd v tejto súvislosti poukazuje aj na doložku právoplatnosti a vykonateľnosti k rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020, na ktorej je vyznačená právoplatnosť a vykonateľnosť tohto rozhodnutia s poznámkou, že rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.06.2020 v časti výroku o rozvode manželstva a vykonateľnosť dňa 16.06.2020 v časti výroku výživnom. Súd teda konštatuje, že povinný je na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 13P/327/2014 zo dňa 03.03.2020 zaviazaný prispievať na výživu oprávneného sumou 200 EUR mesačne.

20. Súd ďalej uvádza, že oprávnený podal dňa 26.01.2022 návrh na vykonanie exekúcie, na základe ktorého sa od povinného domáhal vymoženía zameškaného výživného ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie za mesiac december 2021 a január 2022 dokopy vo výške 400 EUR a bežného výživného vo výške 400 EUR. Oprávnený v rámci návrhu na vykonanie exekúcie uviedol, že povinný počnúc mesiacom december 2021 uhrádzal výživné iba vo výške 200 EUR mesačne namiesto 400 EUR mesačne, čo dokumentuje priložený výpis z účtu matky oprávneného, a z toho dôvodu zameškané výživné ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie predstavuje sumu 200 EUR za mesiac december 2021 a sumu 200 EUR za mesiac január 2022, spolu teda 400 EUR. Súd na tomto mieste opätovne podotýka, že ako už bolo vyššie uvedené, povinný má súdom určenú povinnosť platiť výživné na maloletého oprávneného sumou 200 EUR mesačne a nie sumou 400 EUR ako to bolo pôvodne stanovené rozhodnutím súdu na čas do rozvodu manželstva, a z toho dôvodu je návrh na vykonanie exekúcie neopodstatnený, keďže povinný si povinnosť uloženú v exekučnom titule voči oprávnenému dobrovoľne a včas plní.

21. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru, že návrh na vykonanie exekúcie nebol podaný dôvodne, nakoľko v čase podania návrhu neexistoval dlh povinného na zameškanom výživnom vo výške 400 eur za mesiac december 2021 a január 2022. Súd má z predloženej fotokópie výpisu z účtu z banky a potvrdenia o prijatí platby, ako i zo zhodných tvrdení účastníkov za preukázané, že povinný v mesiaci december 2021 a január 2022 vykonal v súlade s exekučným titulom úhradu na výživnom vo výške 200 eur, a to dňa 15.12.2021 a dňa 17.01.2022.

22. Zastavenie exekúcie má byť výsledkom porušenia ktoréhokoľvek z princípov exekučného konania na základe dôvodov výslovne uvedených v zákone. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie ako aj listinných dôkazov dospel k záveru, že návrh povinného na zastavenie exekúcie je dôvodný, nakoľko za obdobie, za ktoré si oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie uplatňuje zameškané výživné si povinný splnil svoju vyživovaciu povinnosť v súlade s exekučným titulom vo výške 200 eur mesačne. V dobe podania návrhu na vykonanie exekúcie teda neexistoval dlh povinného na zameškanom výživnom, a z toho dôvodu nie je možné samostatne vymáhať ani bežné výživné.

23. Na základe vyššie uvedených skutočností súd exekúciu v zmysle § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil v celom rozsahu tak, ako je uvedené vo výroku I. tohto uznesenia.

24. Podľa § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, do vydania poverenia na vykonanie exekúcie je účastníkom konania oprávnený. Po vydaní poverenia na vykonanie exekúcie sú účastníkmi konania oprávnený a povinný, iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekútora, účastníkom konania je aj exekútor.

25. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

26. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria

mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

27. Podľa § 199 Exekučného poriadku, výšku odmeny exekútora, náhrady výdavkov, preddavku na trovy exekútora a spôsob ich určenia ustanoví ministerstvo všeobecne záväzným právnym predpisom.

28. Podľa § 199c Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymożenie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymożenie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa §61n ods. 1 písm. d) súd.

29. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenie zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

30. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

31. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50%.

32. Keďže k zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu, ktorý možno pričítať oprávnenému, nakoľko tento nemal podať návrh na vykonanie exekúcie z dôvodu neexistencie dlhu povinného na výživnom, pričom tento dôvod na ukončenie exekúcie nastal do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, súd zaviazal oprávneného k náhrade vzniknutých trov súdnemu exekútorovi vo výške 36 Eur (30 EUR + 20% DPH) do 3 dní od právoplatnosti od tohto uznesenia, tak ako je uvedené vo výroku II. tohto uznesenia.

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

35. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

36. Oprávnený si vo svojom vyjadrení k návrhu na zastavenie exekúcie uplatnil nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 17,93 EUR. O trovách konania rozhodol súd podľa zásady úspechu v konaní. Nakoľko došlo k zastaveniu exekúcie na základe návrhu povinného, nárok na náhradu trov oprávnenému nevznikol. Má sa za to, že povinný bol v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie v celom rozsahu úspešný, preto má nárok na náhradu trov účelne vynaložených na uplatnenie svojho práva. Povinný si však neuplatnil nárok na náhradu trov v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie a nebol zastúpený právnym zástupcom, tak ako to predpokladá ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, preto súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov nepriznal, tak ako je uvedené vo výroku III. tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.